

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Tredje behandling af lovforslag nr. L 137: Forslag til lov om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område samt lov om social service. (Selvstændig handlekommune for anbragte børn samt høring og inddragelse af børn i sagsbehandlingen).

Af socialministeren (Henriette Kjær).
(Fremsat 29/1 2003. Første behandling 6/2 2003. Betænkning 10/4 2003. Første del af anden behandling 22/4 2003. Tilføjelse til betænkning 8/5 2003. Anden del af anden behandling 13/5 2003).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 97 stemmer.

Første næstformand (Svend Auken):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Tredje behandling af lovforslag nr. L 138: Forslag til lov om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og andre love. (Præcisering af reglerne om borgernes medvirken, myndighedernes oplysningspligt, myndighedernes beføjelser til at indhente fortrolige oplysninger om borgerne samt indførelse af bestemmelser om uanmeldt eftersyn i virksomheder, bødestraf for groft uagtsom vildledelse af de sociale myndigheder og mulighed for udveksling af oplysninger mellem kommuner og sygehuse om borgernes indlæggelse på og udskrivning fra sygehuse).

Af socialministeren (Henriette Kjær).
(Fremsat 29/1 2003. Første behandling 6/2 2003. Betænkning 7/5 2003. Anden behandling 13/5 2003).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Line Barfod (EL):

Med det her lovforslag udvider man myndighedernes mulighed for at straffe borgerne, man udvider myndighedernes mulighed for at gå ind i private hjem og virksomheder.

Dengang de borgerlige partier var i opposition, talte man højt om retssikkerhed. Man sagde, at man ville få nedsat en retssikkerhedskommission, som skulle se på og indskrænke myndighedernes mulighed for at gå ind i private hjem og virksomheder, fordi man mente, at det er mest betryggende, at det er politiet efter forudgående godkendelse fra en domstol, der har ret til at komme ind, og at man ikke bare skal give alle mulige myndigheder mulighed for at trænge ind uden først at skulle til domstolene og få en retskendelse.

Men alligevel går man altså ind her, efter at man nu er kommet i regering, og fremsætter forslag og får vedtaget forslag om, at myndigheder skal kunne gå ind i enhver virksomhed, hvor man har mistanke om, at der foregår socialt bedrageri.

Der er ikke stillet noget krav om, at man skal i retten først og have en godkendelse. Der er ingen som helst begrundelse for, hvorfor man ikke skulle kunne gå i retten først og få en ransagningskendelse. Der er ikke nogen af de her sager, hvor der er noget, der haster så meget, at man ikke kan afvente rettens godkendelse. Men det har man ikke ønsket. Man har bare villet give myndighederne ret til at trænge ind i virksomheder og i private hjem uden nogen form for begrundelse for det.

Samtidig indfører man mulighed for, at folk kan blive straffet for uagtsomhed, det vil sige for, at man, uden at man selv er klar over det, giver forkerte oplysninger til offentlige myndigheder.

Det forekommer altså højest besynderligt, at man på det sociale område over for nogle af de mennesker, der har allerfærrest ressourcer i dette samfund, vil indføre mulighed for at straffe folk, der giver nogle oplysninger, som de ikke selv er klar over er forkerte, mens man på andre områder ikke vil indføre adgang til at straffe folk, der bevidst giver forkerte oplysninger.